

Høringssvar: Finansiering av Den norske kirke og andre tro- og livssynssamfunn

Creos svar på høring om rapport fra ekspertgruppen som har vurdert modeller for finansiering av Den norske kirke og andre tro- og livssynssamfunn.

Creo mener at finansieringen av Den norske kirke og andre tro- og livssynssamfunn må sees i sammenheng med deres betydning for kultur, fellesskap og sivilsamfunn i hele landet. Tro- og livssynssektoren er en viktig del av den kulturelle infrastrukturen i Norge, og bidrar til inkludering, identitet, beredskap og livsmestring – også langt utover egne medlemsrekker.

Vi støtter prinsippet om at det offentlige har et ansvar for å legge til rette for tros- og livssynsutøvelse, og deler ikke premisset om at Norge bruker for mye ressurser på dette feltet. Samtidig ser vi behovet for en mer forutsigbar og rettferdig finansieringsmodell, som ivaretar både Den norske kirkes særskilte folkekirkerolle og kravet om likebehandling av andre tros- og livssynssamfunn.

Den norske kirke har en landsdekkende tilstedeværelse med kirkebygg, profesjonelle ansatte, frivillige og demokratiske strukturer som fungerer som åpne kultur- og møteplasser i alle landets kommuner. Kirken er en sentral aktør innen musikk, kunst og kulturformidling, og er en av landets største arbeidsgivere for profesjonelle musikere. Dette bidraget til lokalt kulturliv og sosial bærekraft må tillegges betydelig vekt i vurderingen av fremtidige finansieringsmodeller.

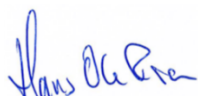
Creo er bekymret for konsekvensene av en svekket kommuneøkonomi, ettersom store deler av finansieringen av Den norske kirke i dag er kommunalt forankret. En finansieringsordning som ikke tar høyde for kirkens helhetlige samfunnsrolle, vil kunne føre til redusert kulturtilbud, svekket beredskap og økt press på kommunale helse- og omsorgstjenester.

Vi mener det er nødvendig å justere dagens mekanisme, der tilskudd per medlem til andre tros- og livssynssamfunn øker automatisk når Den norske kirkes medlemstall synker. Samtidig må endringer skje på en måte som sikrer forutsigbarhet, bred legitimitet og respekt for sektorens samlede samfunnsbidrag.

Creo støtter at departementet arbeider videre med modell A fra ekspertutvalget, som et utgangspunkt for videre dialog. En slik modell bør videreutvikles i tett samarbeid med berørte aktører, og sikre at finansieringen bygger på både medlemsgrunnlag og faktiske samfunns- og kulturfunksjoner.

Avslutningsvis understreker vi at debatten om finansiering bør handle om utforming av ordninger og mekanismer – ikke om å svekke nivået på offentlig støtte til tros- og livssynsfeltet som en sentral del av norsk kultur- og samfunnsliv.

Med vennlig hilsen

Hans Ole Rian
Forbundsleder
Creo – forbundet for kunst og kultur